

21

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 grudnia 1968 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 40 ust. 2 i 3 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji przez następujące państwa:

Meksyk	dnia 18 kwietnia	1967 r.
Turcja	dnia 23 maja	1967 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 25 maja	1967 r.

Składając dokument przystąpienia Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki oświadczył, że zgodnie z artykułem 42 konwencji będzie ona miała zastosowanie do wszystkich terytoriów, za których stosunki międzynarodowe Stany Zjednoczone są odpowiedzialne.

Malajzja	dnia 11 lipca	1967 r.
Norwegia	dnia 1 września	1967 r.
Filipiny	dnia 2 października	1967 r.
Gwatemala	dnia 1 grudnia	1967 r.
Australia	dnia 1 grudnia	1967 r.

Dokument ratyfikacyjny Australii zawiera oświadczenie, że konwencja będzie miała zastosowanie do terytoriów niemetalicznych, za których stosunki międzynarodowe Australia jest odpowiedzialna, tj. do terytorium Papua, Wyspy Norfolk, Wyspy Bożego Narodzenia, Wysp Kokosowych (Keeling), Wysp Heard i Mac Donald, Wysp Ashmore i Cartier, Australijskiego Terytorium Antarktycznego i Terytoriów Powierniczych Nowa Gwinea i Nauru.

Chile	dnia 7 lutego	1968 r.
Gabon	dnia 29 lutego	1968 r.
Gwinea	dnia 7 października	1968 r.
Bułgaria	dnia 25 października	1968 r.

z następującym zastrzeżeniem: „Ludowa Republika Bułgarii nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 48 ustęp 2 dotyczącymi obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Każdy spór między dwoma lub kilkoma stronami dotyczący interpretacji konwencji i jej stosowania, który nie może być rozwiązany w drodze negocjacji, powinien być przedłożony Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do rozstrzygnięcia tylko po uzyskaniu zgody wszystkich stron w sporze w każdym poszczególnym przypadku”.

Ponadto Rząd Ludowej Republiki Bułgarii oświadczył, „że uważa on za konieczne podkreślić, iż brzmienie artykułu 40 ustęp 1, artykułu 12 ustęp 2 i 3, artykułu 13 ustęp 2, artykułu 14 ustęp 1 i 2 i artykułu 31 ustęp 1 „b” posiada dyskryminacyjny charakter, ponieważ wyłącza od udziału w konwencji pewną liczbę państw. Postanowienia te są oczywiście niezgodne z charakterem konwencji mającej na celu jednoczenie wysiłków wszystkich stron dążących do uregulowania zagadnień dotyczących interesów wszystkich państw w tej dziedzinie”.

Zgodnie z postanowieniami artykułu 41 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie dla Meksyku dnia 18 maja 1967 r., dla Turcji dnia 22 czerwca 1967 r., dla Stanów Zjednoczonych Ameryki dnia 24 czerwca 1967 r., dla Malajzji dnia 10 sierpnia 1967 r., dla Norwegii dnia 1 października 1967 r., dla Filipin dnia 1 listopada 1967 r., dla Gwatemali dnia 31 grudnia 1967 r., dla Australii dnia 31 grudnia 1967 r., dla Chile dnia 8 marca 1968 r., dla Gabonu dnia 30 marca 1968 r., dla Gwinei dnia 6 listopada 1968 r. i dla Bułgarii dnia 24 listopada 1968 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*